

418 Contemporary Art Gallery

12 Intrarea Armaşului, district 1, Bucharest

Tel: +40 211 78 33 Cell phone: +40 747 480 630

E-mail: 418gallery@gmail.com

www.418gallery.com

UNATTENDED CEREMONY, Cristian Răduță

Press Release (scroll down for Romanian)

418 Contemporary Art Gallery has the pleasure to invite you to the exhibition *Unattended Ceremony*, signed by Cristian Răduță. This is the third exhibition of the artist in the gallery space. His previous exhibitions, *Horn White* (2010, curated by Aurelia Mocanu) and *Terraferma* (2011, curated by Adriana Oprea), together with his participation in the summer residencies from Cetate, organized by Joana Grevers Foundation in partnership with 418 Contemporary Art Gallery since 2008, have proven a fruitful and rewarding collaboration that has lasted for over six years, in which he participated in numerous local and international exhibitions, international art fairs, book publishing etc.

The opening will take place on **Monday, 3rd of March 2014, starting 6 PM**. The exhibition can be seen until April 30th, from Monday to Friday, 11 AM – 7 PM. A catalogue containing recent works and critical reviews of the artist will be available on the occasion of his newest solo-show.

The Unattended Ceremony or “The Place Where We Always Hurry to Arrive and Always Come Too Late”

Cristian Răduță is a preoccupied artist. Preoccupied with art as a subject, with art as an object, with the evolution and continuous changes in the contemporary artistic landscape, with the relations between the artwork and the surrounding space, with the reinvention of some consecrated, primordial forms, as well as with the crises which can occur during the evolution of a work of art.

His uninterrupted and prolific activity in the last 10 years may seem to describe, undoubtedly at a first glance, a plenary artistic personality, well established and even patriarchal – an artist of silence and of white volumes of stone and plaster, all turned into metaphysical creations, and behind which we can find the strained body of the man - artist who carves and models

incessantly: this would be a snapshot of the artist if we were to recall one of the most common images of the sculptor in his studio, either from present times or from the past.

Yet Cristian Răduță doesn't fit such a description, on the contrary, his fascination with these volumes will be turned into a continuous exploration which leads to the transformation and changing of the meaning. In his hands, a rough volume will become diaphanous, while exotic animals will be brought in his art in order to highlight the strangeness and the social alienation. The rhino with his strange shapes, this mix of awkwardness, shyness and violence has become, for 9 years now, a character. Similarly to a writer who studies for years the same character, the sculptor has studied the same form. Until he has ended up by breathing its air. And then, fulfilled with this discovery, he would go on, transformed.

From the paradoxical softness of a violent body, the artist has reached spontaneously the latent violence of some safe spaces and the anxiety generated by them. A symbol of safety and strength – the concrete wall – will become in this case an object of stagnation, the way of no return. Such moments of crisis may occur in the existence of anybody who is interested in the unquantifiable things, such as pure art, the way it is perceived during creation and by the artist's mind.

The artistic anxiety of everyday life will be materialized often in these concrete walls, due to the overlapping of ideals, to a too long list of dreams, to the too thick files of desired travels, to the too big demands and to the too small promises. A dehumanization to such a degree that it would bypass the heart of the matter, the reason of this anxiety, the art itself. Like a butterfly caught in an attic where windows have been closed, the artist attempts to escape his own fears by harming himself and his own creation. By making it increasingly smaller, shyer and rarer.

Cristian Răduță, who doesn't find his place in the frame of the description above, feels very near this danger and will express his feeling into a project about interrupted races, about obstructions, delays, alternative routes and fragile butterflies caught in concrete walls.

The celebration of life and the symbolic “ceremony” derived from it, together with all the necessary rituals, will remain all unfulfilled due to multiple causes. The vitality and the sap can dry up often, and art can be in a conflict with the existence when it is not a natural extension of it, but an isolated entity in an ivory tower. An artist can often conceive his work as an imaginary castle, which he will never inhabit, and will only bear his name. Cristian Răduță's most recent works feature a combination between resistant (concrete, resin, bone) and fragile materials (toothpicks, branches), entire volumes and expressive cuts which trouble the harmony of form. The dimensions of objects are misleading – the small gets bigger and the large gets smaller. The tree is a miniature, the flag is over-sized, while the toothpicks can be seen as spears stuck into the wall of a fortress.

Cristian Răduță's art can be placed today between activism and poetry, while his emblematic

rhino has lent to the artist his tanned skin, and walls have risen up out of it. (Simona Vilău, curator, February 2014)

Cristian Răduță (b. 1982) lives and works in Bucharest. He is a sculptor that also uses drawing and installation and he earned a Ph.D. title in Visual Arts (2013). He studied with Mircea Spataru (class of 2005) and currently he is associate lecturer at the National University of Arts from Bucharest, Sculpture Department. From 2006 to 2008, he has been an alumnus of the Vasile Parvan Scholarship in the Accademia di Romania from Rome, Italy. He has been represented by 418 Contemporary Art Gallery in Bucharest since 2008. The gallery organized numerous solo and collective exhibitions in Romania and abroad. His works can be found in public and private collections from different countries, such as Canadian Clay and Glass Gallery, Waterloo, Ontario, MNAC Collection Bucharest, Art in Embassies Collection U.S.A. etc.

Comunicat de presă

418 Contemporary Art Gallery are plăcerea să vă invite la expoziția *Unattended Ceremony*, semnată de Cristian Răduță. Artistul se află deja la cea de-a treia sa expoziție personală în spațiul galeriei. Expozițiile anterioare, *Alb de corn* (2010, curator Aurelia Mocanu) și *Terraferma* (2011, curator Adriana Oprea), alături de participările sale în rezidențele estivale de la Cetate, organizate de Fundația Joana Grevers în parteneriat cu 418 Contemporary Art Gallery, începând cu anul 2008, demonstrează o colaborare fructuoasă ce datează de peste șase ani și care s-a concretizat în numeroase expoziții locale și internaționale, editarea unor cataloage, participarea la târguri de artă internaționale etc.

Vernisajul va avea loc **luni, 3 martie 2014, începând cu orele 18:00**. Expoziția se poate vizita până la data de 30 aprilie 2014, de luni până vineri, între 11:00 și 19:00. Un catalog cu lucrările recente ale artistului și cu texte critice apărute în ultimii ani va fi disponibil cu ocazia noii sale expoziții.

Ceremonia neonorată sau “Locul spre care ne grăbim mereu și ajungem mereu prea târziu”

Cristian Răduță este un artist preocupat. De artă ca subiect, de artă ca obiect, de evoluțiile și schimbările continue din peisajul artistic contemporan, de relațiile operei cu spațiul, de reinventarea unor forme consacrate, primordiale și de crizele care pot apărea pe parcursul unei opere.

Activitatea sa susținută și prolifică din ultimii zece ani ar descrie fără urmă de îndoială o personalitate artistică pleneră, așezată, de ce nu, patriarhală – a tăcerii și a volumelor albe de piatră și gips ce se vor transforma în creații metafizice, în spatele cărora apare corpul încordat al artistului-bărbat care cioplește și modelează neîncetat, ca să descriem doar un instantaneu cu care ne-am obișnuit în imaginile cu sculptori în atelier, de acum și de aiurea. Cristian Răduță nu

face obiectul acestei descrieri, ba dimpotrivă, fascinația sa pentru aceste volume se transformă în explorare continuă care duce la transformare și schimbarea sensului. El ia un volum grosier și îl face diafan sau aduce în operă animale exotice ca să sublinieze stranietatea, alienarea socială. Rinocerul cu formele sale stranii, acest melanj de stângăcie, timiditate și violență a devenit de peste nouă ani, personaj. Așa cum un scriitor cercetează ani de zile același personaj, la fel sculptorul cercetează aceeași formă. Până îi respiră aerul. Apoi, impregnat de această descoperire, merge mai departe, transformat. De la delicatețea paradoxală a unui corp violent, artistul a ajuns în mod spontan la violența latentă a unor spații sigure și la anxietatea generată de acestea. Simbol al siguranței și solidității – zidul de beton – devine aici obiect al stagnării, drumul fără întoarcere. Aceste momente de criză pot apărea în existența oricărui om preocupat de lucrurile incuantificabile, așa cum este arta în stare pură, în timpul creației și în mintea artistului.

Anxietatea artistică cotidiană se materializează adesea în aceste ziduri de beton, din cauza idealurilor suprapuse, listelor prea lungi de speranțe, dosarelor prea stufoase de călătorii râvnite, cerințelor mult prea mari și promisiunilor mult prea mici. Abrutizează într-atâta, încât se ocolește miezul problemei, subiectul acestei anxietăți, arta înseși. Ca un fluture prins într-o mansardă cu ferestre închise, artistul încearcă să scape din propriile frici vătămându-se pe sine și propria creație. Făcând-o din ce în ce mai mică, mai sfioasă și mai rar.

Cristian Răduță, care nu face deloc obiectul descrierii de mai sus, simte în proximitatea sa acest pericol și îl materializează într-un proiect despre curse întrerupte, despre blocaje, întâzieri, rute ocolitoare și fluturi fragili prinși în ziduri de beton.

Celebrarea vieții, “ceremonia” simbolică pe care aceasta o implică și toate ritualurile necesare sunt adesea neonorate din cauze multiple. Vitalitatea și seva pot seca adesea, iar arta intră în conflict cu existența atunci când nu este o prelungire firească, ci o entitate izolată într-un turn de fildeș intangibil. Adesea, un artist își poate construi opera ca pe un castel imaginar, pe care nu îl va locui niciodată, ci doar îi va purta numele. Cele mai recente lucrări ale lui Cristian Răduță sunt o combinație de materiale rezistente (ciment, rășină, os) și materiale fragile (scobitori, crengi), de volume întregi și tăieturi expresive, care întrerup armonia formei. Dimensiunile obiectelor sunt înșelătoare – micul devine mare și marele devine mic. Copacul e miniatural, steagul e supradimensionat, iar scobitorile pot fi sulițe înfipte în zidul unei cetăți.

Arta lui Cristian Răduță de azi se situează între activism și poezie, iar rinocerul său emblematic i-a împrumutat epiderma tăbăcită, din care au crescut ziduri. (Simona Vilău, curatoare, februarie 2014)

Cristian Răduță (n. 1982) trăiește și lucrează la București. Lucrează sculptură, desen și instalație și deține un doctorat în arte vizuale (2013). A fost studentul sculptorului Mircea Spătaru

(promoția 2005) și în prezent este lector universitar asociat la Universitatea Națională de Artă din București, secția Sculptură. În perioada 2006-2008 a fost bursier "Vasile Pârvan" la Accademia di Romania din Roma, iar din 2008 lucrează cu 418 Contemporary Art Gallery din București, alături de care a participat în numeroase proiecte personale și de grup. Lucrările sale se regăsesc în colecții publice și private din țară și străinătate, precum Canadian Clay and Glass Gallery, Waterloo, Ontario, Colecția MNAC București, Art in Embassies Collection, U.S.A. etc.